Ч. 105. Пятниця 19 мая (1 червня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## З Ради державної.

В доповненю до вчерашного звіту із засіданя палати послів подаємо ще, що слідує:

Серед крику ческих радикалів зачав пос. Катрайн мотивувати звісте вже своє внесенє. Зазначивши, що предкладає то пильне внесенє з припорученя конференциї предсідателів клюбів, сказав він, що в хвили, коли на Угорщині наміряють односторонно і на некористь сеї половини держави ослабити і розвязати відносини спільности, то парлямент не повинен тому тихо придивляти ся. Мусимо — казав бесідник — о скілько можна промовити однодушно, з застереженєм наших прав против всякого нарушеня, з якої би сторони оно й не вийшло. Стоїмо тут яко сторожа населеня Австриї і повинні ми старати ся о то, щоби без нас не пороблено ніяких заряджень. Значінє внесеня лежить в тім, що переважаюча більшість сеї палати підписала єго і що предсідателі більшости партий згодили ся на него. Єсть то перший крок, котрий сполучив нас до спільної оборони наших прав. Ситуация змусила нас наконець усунути всякі ріжниці поглядів і сполучити ся до оборони економічних інтересів. Той перший крок позістане безплодним, коли не будемо згідні й в будучности при справах дотикаючих спільних інтересів. Хочемо й мусимо то зробити, коли дійстно бажаємо бути репрезентантами Австриї. Бесідник просив наконець, щоби пильність внесеня ухвалено однодушно.

Промавляв відтак, як вже звістно, Кльофач (ческий радикал) а по нім пос. Дершатта, котрий звернув увагу на непевність на всіх полях економічних. Не звістно, як будуть виглядати будучі угоди торговельні, не звістно, що стане ся з Боснею і Герцеґовиною, що стане ся з квотою, бо лиш зі взгляду на спільність з Угорщиною двигала Австрия так страшенний тягар. Увірюванє Мадярів, що доки тревати буде взаїмність, тарифа не буде односторонно змінена, не має ніякої вартости, бо після формулки Селя взаїмність та має тревати лиш до 1907 р., а ми звязані договорами аж до 1917 р. Бесідник остерігав будуче правительство перед принятєм автономічної тарифи митової і перед правлінєм при помочи §. 14.

Пос. Брайтер поставив додаткове внесенє, жадаюче, щоби комісия до 8 днів предложила палаті проєкт нового управильненя відносин межи Австриєю а Угорщиною. — Пос. Морзей докоряв міністрови справ заграничних ґр. Ґолуховскому, що то він посередничив в користь Мадярів. — Пос. Штернберґ сказав, що внесенє Катрайна то лиш дідівский зойк а конкретних жадань і погроз не містить в собі. — Пос. Ґрос заявив, що пильне внесенє єсть наслідком насильства, якого допустило ся угорске правительство, а на котре згодив ся король угорский. Той замах Мадярів зробив тим більше вражінє, що мусів уступити кн. Гогенльоге, за котрим стояв цілий парлямент. — Прашек не годив ся на пильне внесенє, бо єго партия єсть за розділом митовим. — Люеґер заявив, що доки не буде привернений правний стан в спільних справах, доти християньско-суспільна справа не ухвалить ані сотика на спільні видатки ані рекрутів. Бесідник апелював до Монарха, чи прийме він на себе одвічальність за то, щоби Австрия в такій хвили мала так сумний конець.

Пос. ґр. Сільва-Тарука висказав іменем консервативної шляхти радість з причини, що в сій справі сполучила ся більшість партий. Бесідник запротестував рішучо, щоби в справах, які обходять обі половини держави, не рішано односторонно. — Пос. Крамарж заявив іменем своєї партиї, що треба з деякими уступками заявити ся за такою формою, на котру би всї згодили ся. В теперішній хвили не розходить ся о то, як уложить ся в будучности справа угорска, лиш о стереженє прав парляменту. Внесенє автономічної тарифи митової угорскої єсть без сумніву початком розвязаня відносин, в котрих Австрия мусить потерпіти в виду свого теперішного нездорового положеня.

Пос. Штайн заявив, що Всенімці суть за „персональною унією“ і длятого не можуть голосувати за першою частию внесеня; він жа-

## В мраці.

(З даньского — К. Нільса).

Одного мрачного пополудня над'їхав верхом їздець одною з широких доріг, котрі ведуть від берега на обширну шкотску рівнину. Околиця докола него ставала чим раз рівнїйша і одностайнїйша, осики і тополї, котрих сухим листєм порушав вітер, ставали чим раз рідші, аж вкінци перед єго очима розпростерла ся сїро-бура шкотска рівнина.

Самотний їздець з'їхав тепер з широкої дороги і звернув на бічну пільну доріжку, котра вскорі завела єго далеко на пусте болонє. Він видко не був цїлком певний, куди має їхати, бо глядїв часто на свій компас і старав ся віднайти на старинних дороговказах при роздорожах які написи, котрі би єго поучили.

Довкола як оком засягнути не було видко нїчого лиш пусту рівнину, покриту сухою травою і буряном, декуди сторчали малі карловаті корчики, або поросли мохом камені, що різко відбивали від темного неба.

День клонив ся вже до кінця, а острий всхідний вітер, що місцями роздирав хмари і пропускав бліде, жовтаве сьвітло, гонив ся з сумним зойкотом по болоню. Далекий, безконечний небозвід нависав як сїре покривало над болонєм і сповивав їздця і всї предмети довкола таким сумерком, що той вкінци не міг вже розріжняти придорожних корчів.

Він проклинав вогку мраку, що не дозволяла єму найти дорогу, і їхав поволи дальше. Нараз задержав коня, що ставав непевний і боязливий і опускаючи голову до землї, почав неспокійно хропіти. Їздець замітив, що земля під ним трясла ся і що довкола него була цїлковита пустиня. Не було сумніву, що він доїхав до трясависка. Їхати дальше наперед значило іти на певну погибель.

Він зіскочив з коня і повів єго осторожно назад, відтак мовчки розглянув ся довкола себе і прийшов до того немилого пересьвідченя, що заблудив. То був старший чоловік з сивіючим вже волосєм і хоч ще виглядав на стрункого мужчину, то однако вигляд на те, що буде мусів провести ніч на зимнім, пустім болоню, цїлком не видавав ся єму приманчивим.

Нараз доніс ся до єго уший звук голосного гавканя пса, що придавлений мракою, звучав глухо і неприємно.

Пес мусів бути цїлком близько него і коли він пійшов за голосом, вигринув нагле перед єго очима ряд низьких глиняних хатин, немов би з під землї виросли.

Їздець пізнав, що находить ся в однім з многих сїлець на тих болотах, котрих мешканцї займають ся майже виключно польованєм і пастирством, та заробляють на своє нуждене житє продажию шувару і тростини.

Запукав до кількох хатин, але всї они були заперті і пусті. Мешканцї мусїли пійти на роботу.

Вкінци вийшов до одної стоячої трохи на боцї хати, котрої двері стояли отвором, і коли приступив близше, вийшла напротив него стара, поморщена женщина.

— Слухайте, добра жінко — відозвав ся він чистим шкотским говором — я заблудив серед мраки, а хотів би ще нині вечером бути на замку Авондаль. Чи нема тут кого, хто би менї показав дорогу через болота? Я вже дуже давно їздив туди і певне не побачив би більше сонця, коли би пустив ся сам в дорогу. Крім того я утомлений і голодний і коли-б ви схотїли приладити менї якої теплої страви, то не пожалували би.

Стара женщина уважно приглядалась єму, коли він до неї говорив.

— Коли схочете зайти до моєї низької хатини, то я приладжу вам такий кисїль, якого й ґраф Авондаль не їсть — відповіла она, беручи від чужинця коня і ведучи єго до шопи, де кинула єму вязанку грубого сїна до жолоба.

Чужинець увійшов до хати.

Утомлений сїв на низький деревляний столець, котрих кілька стояло коло припічка, де горів торф. Стара жінка докинула трохи палива і почала заходити ся коло страви.

Чужинець розглянув ся по хатї. Всьо було старе, сїре і струпішіле, як і сама стара женщина. Видавало ся, немов би темне небо і

дав, щоби при голосованю розділено внесене на дві части. — Пос. Вольф сказав, що Корона зробила в тій справі щось, що рішучо незгідне з інтересом держави. Очевидно ані кн. Гогенльоге ані палата не були достаточно поінформовані, що стало ся длятого, що палата позваляє спокійно, щоби через ряд літ правлено при помочи §. 14 та не подумала о розділї митовім і о „персональній унії". Для того бесідник ставить внесене з жаданем „персональної унії" і знесеня §. 14.

Пос. Адлер (социяліст) сказав: Характеристичне то, що непорозуміне з Угорщиною настало тоді, коли настало правительство, що мало перше відвагу боронити інтересів держави та енерґічно заняло ся реформою виборчою. Звалювати однак всю вину на Корону — не годить ся. Відносини не змінять ся, доки не будемо мати правдивої народної репрезентациї і доки не буде переведена реформа виборча.

Ґр. Дідушицкий сказав: Коло польске з радостию заявляє ся за внесенем, над котрим тепер радимо. Коло польске було завсїгди за обороною конституциї і достойности палати, отже и з цїлою почестию споглядає на стару конституцию угорску, котру нарід мадярский так високо умів держати. Але Коло польске бажає також, щоби й в Австриї патріотизм розвинув ся і то не лиш для добра королївств і країв, репрезентованих в сїй палатї, але також в цїли охорони цїлої монархії від великих небезпечностий. В виду того треба повитати поступлене палати, котра остаточно почула свій обовязок. Для Кола польского не може бути сумнїву, до кого вимірене пильне внесене, над котрим радимо. Як би до Корони, то треба би иньшої форми, адреси; нема длятого сумнїву, що то вказівка для будучого правительства. Беремо сю справу дуже поважно. Коли маємо боронити інтересів цїлої монархії, то мусимо з цїлою отвертостию означити наше становище. З найвисшим сожалїнем треба приняти слова, висказані тут під адресою монарха. Мусимо запитати ся, чи то й не наша вина, чи не вина парляменту і партий а відтак і правительств, які наслїдували одні по других. Може також і в тім вина, що при надаваню конституциї за богато справ передано сїй палатї. Зі взгляду на будучність мусимо поступати безсторонно і спонукати будуче правительство до такого поступованя, котре би не довело до ще більшої небезпечности, до ще більшого заколоту. Моєю річию буде скликати як найскорше комісию угодову, щоби запляла ся витворену ситуацию та щоби парлямент опісля міг сказати своє слово без взгляду на то, чи оно хвилево відповідає або й нї якомусь конституцийно одвічальному чиновникови.

Пос. Шустерзич виступив против іґнорованя парляменту в сїй справі і повитав згоду всїх партий. Парлямент — казав бесідник — мусить старати ся взяти в свої руки політичний провід а передовсїм зреформувати себе самого. — Пос. Ґрабмаєр домагав ся ревізиї законів угодових і розпоряджень виданих на основі §. 14. — Пос. Пешка казав, що нїмецкі аґрариї будуть за прискоренем розділу митового, але не без участи австрийского парляменту. — Пос. Василько вказував на тягари, які накладає угода на рільне населене, на Русинів, задля чого Русини згодять ся охотно на знесене теперішних відносин, з котрих Мадяри мають найбільшу користь. Однак порішеня справи угорскої може доконати лиш сильний парлямент, вибраний на основі загального рівного голосованя.

Остаточно ухвалено пильність внесеня пос. Катрайна 248 голосами против 8 а по короткій дискусиї принято і меритум внесеня. Додаткове внесене пос. Брайтера відкинено.

# Вісти полїтичні.

*Справи парляментарні. — З Угорщини. — Подїї в Росиї. — З Сербії.*

Клюб нїмецких поступовцїв відбув вчера засїданє, на котрім постановлено домагати ся скликаня парляментарної комісиї угодової, котра би в виду зміни ситуациї на Угорщинї обговорила цїлий ряд справ австрийских. Ухвалено одноголосно, щоби на случай відроченя палати послів представителї нїмецких поступовцїв зложили мандати до Делеґаций. — В той спосіб недопустить ся до відроченя палати послів.

Вчера о 2 год. відбула ся конференция предсїдателїв клюбів. Пос. Люеґер зазначив, що комісия для реформи виборчої повинна і дальше радити без взгляду на то, чи нове правительство заіменоване чи нї, бо партиї можуть і без помочи правительства дійти до компромісу. Бесїдник домагав ся також, щоби слїдуюче засїданє відбуло ся в четвер по Зелених Сьвятах. — Пос. Пернерсторфер підпер внесене Люеґера. — Пос. Абрагамович спротивив ся тому, бо не можна радити над предложенями правительства, доки не заіменоване нове правительство. — Пос. Василько підпер внесенє Люеґера тим більше, що нескликуванє комісиї для реформи виборчої могло би викликувати здогади, що комісия відкинула проект реформи. Отже ухвалено, що в слїдуючий четвер відбуде ся засїданє палати і комісиї для реформи виборчої.

Доси ще не порішило ся, хто стане президентом кабінету. Ґр. Куденгове, котрого ставлено на першім місци, вернув вже назад до Праги. Ґр. Шенборн заперечив рішучо, мов би єго брано в рахубу. Говорено дальше, що найповажнїйшою єсть кандидатура ґр. Біляндт-Райдта, але тепер знов „Fremdenblatt" перечить тому, мов би ґр. Біляндт одержав покликанє до Цїсаря. N. fr. Presse заперечує знов, мов би президент сенату трибуналу адмінїстрацийного ґр. Бакеґем був покликаний до Цїсаря а так само не потверджуєсь чутка о покликаню намістника долїшної Австриї ґр. Кільмансеґґа. Віденьска праса зазначує яко характеристику теперішного дуже трудного положеня, що навіть в кругах високих урядників трудно нинї знайти чоловіка, котрий би мав відвагу і силу станути до борби з Угорщиною і готов був підняти ся зробити лад в теперішнім заколотї.

В угорскім парляментї піднесли вчера проєкт, щоби зі взгляду на запутанини у Відни розпочати якусь контракцию. Президент палати Юст, котрого запитано в сїй справі, заявив, що всяка контракция єсть злишна, позаяк Угорщина, без взгляду на то, що діє ся в Австриї, піде дальше по розпочатій дорозї.

На вчерашнім засїданю угорского парляменту відчитано ряд петиций комітатів і міст жадаючих, щоби кабінет Феєрварі'го поставити в стан обжалованя. Пос. Оляй з партиї независимости поставив внесенє, щоби комісия залагодила ті петициї і до 14 днів здала звіт з них. Внесенє се ухвалено.

В Росиї поки що остає ся все по давному. Здає ся, що російске правительство рішило ся поступати після приповідки: „Мова ся мовить а хлїб ся їсть". Нехай Дума, коби здорова, говорить, а ми чиновники будемо й дальше як доси... хлїб їсти. Послїдне остре виступленє Думи против правительства позістало без найменшого наслїдку. Анї Дума не буде розвязана, анї тим менше не уступить правительство. Що найбільше може уступить мінїстер справедливости Щеґловітов, котрий Горемикінови трохи не наруку, бо не може видержати і відзиває ся в Думі. Також не видко анї слїду того, щоби заносило ся на зміну дотеперішної системи, а революцийні елементи так само не показують охоти до залишеня своєї безхосенної борби.

З Білграду доносять, що 5 офіцирів, котрі брали найважнїйшу участь в убитю короля Александра і королевої Драґи, а то: Попович, Мілич, Машин, Лазарович і Костич пішли на пенсию. Спенсионованє їх наступило на бажа-

---

мрака відобрали всім тим предметам на все краску і сьвітло.

Взагалі не було що бачити посеред чотирох стін тої хатини. Була тут лише найконечнїйша домашна обстава, а все-таки була там одна річ, що звернула на себе увагу чужинця. В однім кутї над постелию висїли засохлі, покриті порохом і павутиною останки вінця з цьвітів. Цьвіти були вже, як сказано засохлі, і лиш кілька стебел держало ся шовкової стяжки, що звязувала вінець. Їздець пізнав, що то суть останки т. зв. маєвого вінця, яким в Анґлії молоді хлопці вінчають першого мая найкрасшу дївчину в селї. І той вид викликав в нїм цїлий ряд споминів.

Крізь сїру мраку минувшини побачив облиту сонїшним сьвітлом, зелену околицю, почув сьпів жайворонка. Всї корчі довкола стояли в білім цьвітї, а лагідний весняний вітер повівав понад лукою, посеред котрої стояло високе „маєве дерево". Як хорошо і тепло сьвітило сонце того дня, як голосно лунала сільска музика, який веселий танець ішов на покритій цьвітами луцї.

З рядів танцюючих виступила стать, котру ще тепер добре бачить. То була чарівна забави, маєва царівна! Він побачив чудесне, блїде личко з парою великих, темних очий, що сьвітили як сонце. На тім ніжнім, білявім лици були малі, рожеві уста з білими зубами, а на темнім волосю красував ся малий рожевий вінець. Як она сьміяла ся і танцювала! І як він тїшив ся, який він був щасливий, що она лиш з ним танцювала, лише з ним одним!

Того дня розпочав ся нещастний спір між ним і єго братом, найстаршим сином і наслїдником льорда Авондаля, що так само як і він любив хорошу Ґвендалїну і пожадав єї так само пристрастно як він. Але недосьвідна молода дївчина воліла єго, легкодушного Персі, як наслїдника ґрафства. А він був лиш другим сином, що нічого не мав, крім двох здорових рук, веселого і живого ума та віру в будучність.

Як пристрасти розбудили ся! Як він і брат стали ворогами на смерть, так що молодий Персі, коли отець вскорі потім помер, покинув вітчину, аби глядати щастя на чужинї.

Від того дня не бачив він вже рідного дому. Брат єго вже давно спочивав в гробници авондальскої каплиці і він міг хиба з помершим помирити ся.

А то все задля одної блїдої, молодої дївчини, яку короткий час любив, аби єї відтак покинути, забути — для чого? — — Ба — длячого вянуть весняні цьвіти, длячого блїднуть рожі, коли їх цьвіт цїлком розвине ся?..

(Конець буде).

не анґлійского правительства, котре тепер на певно навяже дипльоматичні зносини з Сербією.

# Новинки.

Львів, дня 31-го мая 1906.

— **Підвисшенє пенсий вдовиць по возьних.** Супротив того, що вдовицям по урядниках т. зв. старого стилю, т. є. тих, котрі померли перед послідною реґуляциєю платні, рішено підвисшити пенсії, старають ся о таке підвисшенє також вдови по возьних, низших урядниках і всяких постійних державних слугах. Пенсия такої вдовиці виносить тепер 400 К річно, а в петициї, внесеній до державної ради, домагають ся они, щоби підвисшено єї на 600 К, бо тілько дістає вдовиця по возьнім „нового стилю", то є помершім по переведеню управильненю платні.

— **Масове убийство.** Із Сатмару на Угорщині доносять: Властитель дібр Франц Лябоньц заборонив селянам в Сільшаґ пасти худобу на его пасовиску. Селяни не зважали на тоту заборону і гонили худобу на пасовиско дальше. Оногди двірска служба займила худобу і відставила до двора. Розлючені селяни напали на двір, побили дідича і его наймитів, а відтак закопали всіх живцем до половини тіла, головою на діл, в землю. Всі погибли на місци. Прибувша там комісия арештувала виновників.

— **Міліонова спадщина.** Про міліонову спадщину, яка — як ми вже доносили — припала одному урядникови краєвого Виділу у Львові, доходять тепер ось-які подробиці: Адвокат Бальком з Мільвокі оголосив був торік в німецких часописях, що в Америці помер бездітно якийсь Новицкий, родом з Галичини, і полишив майно вартости 16 міліонів долярів або 80,000.000 корон. Се оголошенє прочитав п. Іван Новицкий, урядник краєвого Виділу і зараз зголосив ся листовно до того адвоката яко спадкоємець по помершім там Новицкім. Бальком звелів єму зібрати потрібні метрики, щоби поробити у власти заходи в цїли відобраня спадщини. Новицкий виїхав наперед до Відня, де оден з его братів є інжиніром в службі бар. Ротшільда. Там при помочи того брата і впливових осіб леґалізував всї метрики в американьскім консуляті а крім того боячись стати жертвою якого обманця, що вже нераз серед подібних обставин бувало, довідав ся за посередництвом того консуляту, скілько правди в донесенях адвоката Балькома. Відповідь надійшла корисна. Донесено з Америки урядово, що дійстно помер там якийсь Новицкий, родом в Галичини, і що в Новім Йорцї находить ся спадщина, переказана Станиславови Новицкому та его дітям. Тепер вже Іван Новицкий не сумнївав ся, що разом з братом єсть правним спадкоємцем, бо его батько називав ся справді Станислав і мав стрия, котрий тому кількадесять літ виїхав до Америки, в чім єму той Станислав навіть матеріяльно доповіг. Супротив того п. Новицкий попросив в краєвім Виділі о тримісячну відпустку, а дістави крім того з якогось американьско-німецкого банку кілька тисяч марок задатку на подорож і спадкові кошти, виїхав до Америки. Тепер находить ся як-раз на кораблі, а вскорі переконає ся особисто, чи спадщина виносить справді тілько міліонів.

— **Катастрофа на мори.** З Риги доносять, що пароход „Вільма", на котрого покладі було 25 осіб подорожних і значний набір, призначений для місцевости купелевої Дуббельн, в рижскім заливі — відпливши оногди від берега затонув, як здогадують ся, в наслідок надто великого набору. З людий вратовано лише 10 осіб, а 15 погибло. Затонувший корабель удало ся вчера видобути на верх.

— **Переповненє в трамваях.** В послідній часі заострено приписи що-до переповненя возів електричного трамваю у Львові. Супротив тих приписів публика всідаючи до трамваю має приміновати ся строго до поручень кондуктора, уважаючи на те, що він відвічальний за число впущених до вагона осіб, а пасажири, не слухаючі его розпоряджень в тім напрямі, виставляють бідного кондуктора мимохіть на дійимаючу кару на случай донесеня о переповненю.

— **Туча.** Оногди лютила ся в равскім і чесанівскім повіті страшна туча. Около години 2-ої по полудни падав кількадесять мінут густий град змішаний зі зливою. Збіже, перед усім жито, прибите цілком, а місцями висїчене градом. В Раві рускій ударив грім в хату близько зелізничого двірця. Деревляний будинок мимо зливи займив ся і згорів до тла. Дальші шкоди поки що незвістні.

— **Трисклїтні роковини** уродин великого мистця-маляря Рембранта будуть обходити Голяндці в липни с. р. в Амстердамі. Головною точкою буде отворенє нової салї в Музею званій Rijksmuseum, в котрій уставлять найславнїйший твір Рембранта п. з. Nachtwache.

— **Зціп карку.** Із Станиславова доносять, що там ширить ся пошесть каркового зціпу (meningitis). В послїдних днях померли на ту пошесть учениця І. кл. вид. школи Стебельска (12-літна) учениця ІІ. кл. вид. шк. Кляра Постівна (13-літна) і абітуриєнтка Стефанія Електровичівна (19-літна).

— **Японьский музей ім. Кондратенка** устроюють Японці в Порт-Артурі. Для музею приладжено дім, в котрім жив покійний і котрий рішено зберечи в такім виді, в якім Японці найшли его, занявши кріпость. При вході до дому прикріплено таблицю з написею і датами родженя і смерти ґенерала. В домі зібрані портрети, обстава, папери і власноручні знимки Кондратенка. Командант кріпости звернув ся до вдови ґенерала з просьбою о фотоґрафію чоловіка для музея.

# Телеґрами.

**Відень** 31 мая. Часописи доносять, що Цісар приймав вчера на авдиєнциї шефа секциї в міністерстві рільництва бар. Бека і поручив єму місию розслїдженя, чи було би можливе утворити парляментарний кабінет. Бар. Бек розпочав сейчас переговори з проводирями партий.

**Відень** 31 мая. Нині рано приїхав тут намістник Галичини Є. Ексц. ґр. Андрій Потоцкий.

**Мадрид** 31 мая. Король Альфонс і княгиня Вікторія підписали нині в присутности дипльоматичного тіла і численних достойників супружу угоду, послугуючись при тім золотим пером, яке дали королеви в дарурку мадридскі дневникарі.

**Петербург** 31 мая. (П. А.) Коло Челябінска (оренбургска ґубернія) виколив ся поїзд особовий і розбило ся 11 ваґонів, при чім один подорожний згинув а 10 було зранених. Припускають, що пригода стала ся внаслідок злобного ушкодженя шин.

**Ковно** 31 мая. В литовских часописях уміщено проєкт автономії Литви, уложений литовскими послами на основі нероздільности російскої держави з федерацийним устроєм.

**Варшава** 31 мая. Варшавский воєнний суд засудив на смерть 24-літного челядника шевского Івана Марчевского за замах на комісаря Волкова в день 1 мая.

**Петербург** 31 мая. Демократично-народна партия на Литві вислала до литовских послів протест против того, що посли з Литви і Білої Руси відлучили ся від Кола послів з Царства польского.



# НАДІСЛАНЕ.



## Курс львівский.

| Дня 31-го мая 1906. | Платять К с | Жадають К с |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 570·— | 580·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 195·— |
| Зеліз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 573·— | 577·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | —·— | 300·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 111·50 | —·— |
| Банку гіпот 4½% . . . . . . . . | 100·50 | 101·20 |
| 4½% листи застав. Банку краєв. | 101·30 | 102·— |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 98·70 | 99·40 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 99·70 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 41½ літ. | 99·60 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 літ. | 98·60 | 99·30 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·50 | 100·20 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| „ „ „ „ 4½% . . | 101·20 | 101·90 |
| Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 98·80 | 99·50 |
| Позичка краєв. в 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 99·10 | 99·80 |
| „ м. Львова 4% по 200 кор. | 97·70 | 98·40 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . . | 91·— | 97·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . . | 49·— | 51·— |
| Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . . | 30·25 | 32·25 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . . | 57·— | 62·— |
| Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . . | 22·55 | 24·55 |
| Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . . | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . . | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цісарский . . . . . . . . . | 11·24 | 11·41 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·50 | 2·52 |
| 100 марок німецких . . . . . . . | 117·30 | 117·80 |
| Доляр американьский . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ОГОЛОШЕНЯ.



З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).